Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0378
(mr. R. Imhof, voorzitter en mr. A.M.C. Dello, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 4 november 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 10 mei 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. De consument maakt bezwaar tegen de BKR-registraties van de bijzonderheidscodes A, 1, 2 en 3 bij een doorlopend krediet. De consument stelt dat hij door de negatieve BKR-registraties wordt belemmerd in het verkrijgen van een hypothecaire geldlening. Daarnaast doet de consument een beroep op artikel 21 van de AVG. De commissie komt tot het oordeel dat de BKR-registraties terecht zijn geplaatst. Vervolgens heeft de commissie een belangenafweging gemaakt tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De uitkomst van de belangenafweging is dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Het verwijderingsverzoek van de consument wordt daarom afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 24 maart 2022. Partijen zijn aldaar verschenen.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 29 mei 2012 heeft de consument bij de bank een doorlopend krediet (hierna: het krediet) met een limiet van € 10.000,- afgesloten voor de aankoop van een auto.

2.2 Vanaf 2013 zijn er achterstanden in de betalingsverplichting op het krediet ontstaan. Om tot een oplossing te komen heeft de bank de consument meerdere brieven gestuurd, echter zonder resultaat. Na de waarschuwingsbrief van 19 juni 2014 aan de consument heeft de bank op 7 juli 2014 de achterstand gemeld bij Stichting Bureau Kredietregistratie (hierna: BKR) en een code A in het Centraal Kredietregistratie Informatiesysteem (hierna: CKI) laten registreren. Vervolgens heeft de bank het dossier overgedragen aan het incassobureau. Ook na de registratie zijn er geen betalingen binnengekomen en is het incassobureau overgegaan tot volledige opeising van het krediet. Op 21 november 2014 heeft het incassobureau een bijzonderheids-code 2 in het CKI laten plaatsen.

2.3 Op 23 december 2014 heeft de consument voor het eerst contact opgenomen met het incassobureau. Vervolgens is het stil gebleven, totdat het incassobureau in juli 2015 aan de consument heeft laten weten het dossier over te dragen aan de deurwaarder. Hierop heeft de consument contact opgenomen met de bank en hebben zij een betalingsregeling getroffen. Op 2 november 2015 heeft de bank in het CKI dan ook een bijzonderheidscode 1 laten registreren.

2.4 Omdat de betalingsproblemen bleven aanhouden, heeft de consument in 2016 de gemeente benaderd voor schuldhulp. Vervolgens is aan de consument een bewind-voerder toegewezen om zijn financiële zaken te behartigen. Dit heeft echter niet tot een oplossing van de betalingsproblemen geleid. In 2018 heeft de rechtbank het beschermingsbewind opgeheven.

2.5 In oktober 2020 heeft de consument aan de bank een voorstel gedaan om de open-staande vordering tegen finale kwijting af te kopen. Er is een regeling getroffen waarbij de consument de vordering voor een bedrag van € 2.500,- heeft afgekocht en de bank een bedrag van € 6.000,- heeft afgeboekt. Op 21 oktober 2020 heeft de bank een bijzonderheidscode 3 met een werkelijke einddatum in het CKI laten plaatsen. Deze registratie is vijf jaar, tot 21 oktober 2025, zichtbaar in het CKI.

De klacht en vordering

2.6 De consument vordert verwijdering van de BKR-coderingen. Aan deze vordering legt de consument ten grondslag dat zijn gerechtvaardigde belangen bij het verwijderen van de bijzonderheidscoderingen zwaarder wegen dan de belangen van de bank bij handhaving daarvan, de registraties zijn disproportioneel en dienen geen redelijk belang. Hij heeft een groot belang bij de verwijdering van de registraties. De consument voert hiertoe het volgende aan:

- De consument wordt bij de verkrijging van een hypothecaire geldlening voor een grotere woning belemmerd door de negatieve BKR-registraties. Zowel de woning van de consument als de woning van zijn huidige partner zijn te klein voor het samengestelde gezin dat bestaat uit vijf personen. Daarbij komt dat de consument vanuit huis werkt. Hiervoor biedt de huidige woning te weinig ruimte. Derhalve is er dringend behoefte aan een grotere woning. Daarnaast leidt het aanhouden van twee woningen tot dubbele woonlasten. Een sociale huurwoning is, gelet op het gezamenlijke inkomen van de consument en zijn partner, geen optie.
- De registraties zijn ontstaan door een samenloop van omstandigheden. In 2008 heeft de consument een beroerte gehad, waardoor hij ongeveer anderhalf jaar arbeidsongeschikt is geweest. Hij ontving toen een uitkering van het UWV. Na zijn beroerte mocht de consument geen voertuig besturen. In 2012 was de consument weer in staat om een voertuig te besturen en heeft hij voor de aanschaf van een auto het krediet bij de bank afgesloten. Het UWV en de Belastingdienst hebben de uitkering teruggevorderd. Dit heeft geleid tot beslaglegging door het UWV en de Belastingdienst op de bankrekeningen van de consument. Door een inkomstenterugval en de beslaglegging kon de consument vanaf maart 2013 niet meer aan zijn betalingsverplichtingen uit hoofde van het krediet voldoen.
- In 2016 heeft de consument contact opgenomen met de schuldhulp van de gemeente waarna hij onder bewind is gesteld. De bewindvoerder kwam de gemaakte afspraken niet na, hetgeen ertoe leidde dat nog altijd niet aan de betalingsverplichtingen jegens de bank werd voldaan. In 2018 is het beschermingsbewind door de rechtbank opgeheven. De consument realiseert zich dat hij te allen tijde zelf verantwoordelijk is voor het nakomen van zijn betalingsverplichtingen, maar vanzelfsprekend mocht hij ervan uitgaan dat de bewindvoerder zich aan de gemaakte afspraken zou houden. Daarbij komt dat hij als gevolg van de beroerte blijvende cognitieve klachten heeft, zoals vergeetachtigheid. Daardoor heeft hij soms de vordering uit het oog verloren.
- De consument heeft diverse pogingen gedaan om in contact te komen met de juiste afdeling van de bank. Uiteindelijk is dit in oktober 2020 gelukt en heeft hij op 21 oktober 2020 met de bank een regeling tegen finale kwijting getroffen.

Nu de bank akkoord is gegaan met dit voorstel, kan niet aan de consument worden tegengeworpen dat de bank een bedrag heeft moeten afboeken.

- De consument stelt dat hij tijdens de onderhandeling over het afkopen van het krediet niet is gewezen op het feit dat de finale kwijting zou leiden tot een BKR-registratie die hem nog vijf jaar zou achtervolgen. Had hij dit wel geweten dan zou hij geen betalingsvoorstel tegen finale kwijting hebben gedaan of afgesloten.
- De consument stelt dat de situatie welke ten grondslag lag aan het ontstaan van de registraties niet meer aan de orde is en zijn financiële positie als stabiel aangemerkt dient te worden. De consument beschikt sinds 2010 over een eigen onderneming, welke reeds geruime tijd zeer winstgevend is. Ook met betrekking tot de partner van de consument kan er worden gesproken van een financieel stabiele situatie. De consument heeft geen andere negatieve BKR-registraties op zijn naam, geen andere betalingsproblemen en is er geen sprake van structurele wanbetaling. Ook heeft de consument in 2019 met het UWV een regeling tegen finale kwijting kunnen treffen, hetgeen heeft geleid tot een aanzienlijke verbetering van zijn financiële positie. De consument vormt dan ook in geen enkel opzicht een gevaar voor de financiële sector.

Het verweer

2.7 De bank heeft het volgende verweer gevoerd. Zij ziet geen reden om de terechte en op juiste wijze geplaatste negatieve BKR-registraties door te halen. In het kader hiervan heeft de bank het volgende gesteld:

- De bank is verplicht aangesloten bij het BKR. Het is belangrijk dat krediet-instellingen, en dus ook de bank, problemen met leningen registreren bij het BKR. De bank is van mening dat het verwijderen van de negatieve registraties van de consument voor potentiële kredietverstrekkers een verkeerd beeld schetst van de financiële situatie van de afgelopen jaren. De bank begrijpt dat het voor de consument een moeilijke periode was, maar de registraties geven wel een juiste weergave van de financiële problemen waarin hij verkeerde.
- De negatieve BKR-registraties van de consument zijn op de juiste wijze tot stand gekomen. De consument heeft aangegeven dat hij door de bank niet gewezen zou zijn op de negatieve gevolgen van een registratie van een bijzonderheidscode 3 bij het BKR. Was dit wel gebeurd dan zou hij geen betalingsvoorstel hebben gedaan. Het is een feit van algemene bekendheid dat registraties in het CKI van het BKR kunnen leiden tot afwijzingen van financieringsaanvragen. Daarnaast is er geen specialistische kennis noodzakelijk om informatie te krijgen over de gevolgen van BKR-registraties.

- Het belang dat de consument en kredietaanbieders moeten worden beschermd door handhaving van de registraties weegt zwaarder dan het belang van de consument om (nieuwe) leningen aan te kunnen gaan. De negatieve registraties blijven in beginsel voor de duur van vijf jaar, nadat bij BKR de werkelijke einddatum is gemeld, zichtbaar in het CKI. Het dossier biedt geen aanknopingspunten om deze termijn te verkorten. Gelet op de lange duur van het moeizame incassotraject en het feit dat de vorderingen pas recentelijk zijn afgewikkeld, acht de bank het reëel dat de consument deze periode gebruikt voor het zo goed mogelijk op orde houden van zijn financiële situatie. Daarbij komt dat de consument enkel uit de financiële problemen is gekomen door een regeling tegen finale kwijting met de bank af te sluiten, waarbij de bank het merendeel van de vordering heeft moeten afboeken. Bovendien zijn er naast de bank ook andere schuldeisers (geweest), waaronder het UWV en de Belastingdienst. Tot slot is het enkele feit dat de woning niet optimaal is om met een gezin te wonen, geen zwaarwegend belang. Daarbij is niet duidelijk waarom de consument geen mogelijkheden heeft om een woning te huren.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 In deze zaak gaat het om de vraag of de bank de BKR-coderingen moet laten verwijderen. De commissie oordeelt dat dit niet het geval is en zal dit hierna toelichten.

Zijn de BKR-registraties technisch juist?

3.2 De commissie stelt voorop dat tussen partijen op zichzelf niet in geschil is dat de negatieve registraties door de bank terecht zijn geplaatst. De consument meent echter dat ze in het kader van de belangenafweging dienen te worden verwijderd. De bank heeft dit betwist en voert aan dat een zwaarwegend belang bestaat bij behoud van de registraties. De commissie oordeelt dat de bank conform de vereisten in het CKI-reglement heeft gehandeld. De registratie is daarom technisch juist.

Beroep van de consument op artikel 21 AVG (de belangenafweging)

3.3 Het verzoek van de consument moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.4 De BKR-registratie houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in.

De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. Een van die voorwaarden houdt in dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene zwaarder wegen dan die belangen. De rechtmatigheid van de BKR-registratie berust op deze grondslag.[1] Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de registratie. De verwerkingsverantwoordelijke moet de registratie dan verwijderen, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de registratie aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[2]
Om te kunnen oordelen of de registraties op naam van de consument disproportioneel zijn, zal er dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

3.5 De consument heeft zijn belang onderbouwd door aan te voeren dat hij bij de verkrijging van een hypothecaire geldlening wordt belemmerd door de negatieve registraties. Hij heeft de wens een andere woning te kopen.

3.6 De bank voert aan dat het belang van instandhouding van de coderingen gelegen is in de doelstellingen van het CKI, namelijk de bescherming tegen overkreditering, het beperken van financiële risico's bij andere kredietaanbieders en het voorkomen en bestrijden van misbruik en fraude. De bank voegt daaraan toe dat er in deze zaak geen sprake is van bijzondere omstandigheden waaruit zou blijken dat de reguliere termijn van vijf jaren disproportioneel zou zijn. Het algemene belang van continuering van de registraties weegt dan ook zwaarder dan de gestelde belangen van de consument.

[1] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[2] artikel 17 lid 1 sub c AVG

3.7 De bank heeft hiermee voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-coderingen op dit moment in stand te houden en dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Daarbij wordt het volgende overwogen.

3.8 De commissie realiseert zich dat de consument mede door persoonlijke omstandigheden in een problematische schuldsituatie terecht is gekomen. Daartegenover staat dat het heel lang heeft geduurd (vanaf 2013/2014 tot 2020) voordat de schuld door de consument is afgewikkeld. Sinds de regeling tegen finale kwijting in oktober 2020 is pas een relatief korte periode van de bewaartermijn van vijf jaar verstreken. Verder weegt de commissie mee dat de consument nog een schuld bij de Belastingdienst heeft van ongeveer € 80.000,-. In de komende periode zal moeten blijken of de consument financieel voldoende stabiel blijft. Naar het oordeel van de commissie vraagt ons kredietsysteem dat (andere) kredietverstrekkers ook in dit geval op de hoogte zijn van het (recente) kredietverleden van de consument bij hun beslissing al dan niet een nieuw krediet te verstrekken. Daarbij is het van belang dat de consument nog enige tijd wordt beschermd tegen overkreditering.

3.9 De commissie begrijpt het belang dat de consument heeft bij verwijdering van de registraties, maar gelet op het voorgaande ziet de commissie geen aanleiding het belang van de consument op dit moment te laten prevaleren boven het belang van potentiële kredietverstrekkers om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registraties op dit moment dan ook af.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 7 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemeen Reglement CKI versie 1 oktober 2021

Artikel 12
WANNEER WORDT EEN ACHTERSTAND BIJ STICHTING BKR GEMELD

1. a) Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.
(…)

Artikel 13
WELKE BIJZONDERHEDEN WORDEN GEMELD

1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:

code 1	er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;
code 2	de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;
code 3	de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;
code 4	de consument blijkt/bleek onbereikbaar;
code 5	de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.

2 Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.

3 Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.

4 De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 14
WANNEER WORDEN DE PERSOONSGEGEVENS VERWIJDERD

1 Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.
(…)
10 Het is de zakelijke klant niet toegestaan om een contract, achterstand, herstelcode en/of bijzonderheidscodering uit CKI te verwijderen, tenzij er sprake is van:
a een onterechte registratie;
b een terechte registratie die na een zorgvuldige belangenafweging op basis van beschikbare gegevens over individuele omstandigheden, disproportioneel blijkt;
c een uitspraak van een rechter of een bevoegde geschillencommissie voor zover de uitspraak strekt tot verwijdering van het contract of aanpassing van de achterstand, herstelcode en/of bijzonderheid.

Artikel 15
WELKE OVEREENKOMSTEN WORDEN GEMELD

1 De zakelijke klant meldt bij Stichting BKR alle overeenkomsten met de consument met een looptijd van langer dan één (1) maand indien de consument niet beroeps- of bedrijfsmatig handelt in de vorm van een:

(…)
b revolverend (doorlopend) krediet (RK);
(…).

KiFiD
HET FINANCIËLE KLACHTENINSTITUUT

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(…)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(…)

c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(…)

Artikel 21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.
(…)